

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317218913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:1317218913.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho vo veci starostlivosti súdu o maloletú V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov: K.. F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, F., zastúpený JUDr. Zuzanou Srnákovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Podbrezovská 39 a K.. R. U., T., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, T., zastúpená JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 25, o návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. decembra 2019, č. k. 3P/16/2018-464, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** s tým, že výkon striedavej osobnej starostlivosti bude u otca realizovaný na adrese jeho prechodného bydliska v T..

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodne o návrhu otca zo dňa 11.12.2017 na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej V. rozhodol Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 28. augusta 2018, č.k. 3P/16/2018-171, ktorým návrh na zverenie maloletej V. do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, upravil styk otca s maloletou počas bežného týždňa, ako aj školských prázdnin a sviatkov a uložil rodičom výchovné opatrenie podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 10 konzultácií so psychológom. Z dôvodu podaného odvolania otcom maloletého dieťaťa voči rozsudku rozhodoval o odvolaní otca Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom zo dňa 23. mája 2019, č.k. 4CoP/5/2019-392 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokovej časti o zamietnutí návrhu otca na zmenu osobnej starostlivosti maloletej V. a vo výrokovej časti o náhrade trov konania zrušil a v tejto časti vec vrátil súdu na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok potvrdil.

2. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletú V. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Výrokom II. určil, že striedavá osobná starostlivosť sa bude vykonávať v týždenných intervaloch s výnimkou sviatkov a prázdnin upravených vo výrokoch III. a IV. rozsudku. Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú V. od piatka v nepárnom týždni od 18.00 hod. do piatka v párnom týždni do 18.00 hod. Otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú V. od piatka v párnom týždni od 18.00 hod. do piatka v nepárnom týždni do 18.00 hod. Výrokom III. súd rozhodol, že počas sviatkov a prázdnin bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú V. nasledovne:

- počas veľkonočných prázdnin v každom nepárnom roku od štvrtka predchádzajúceho Veľkonočnému piatku od 9.00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod.,

- počas letných prázdnin každý rok od 16.07. od 18.00 hod. do 01.08. do 18.00 hod. a od 16.08. od 18.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod.,

- počas vianočných sviatkov v každom nepárnom roku od 23.12. od 9.00 hod. do 30.12. do 9.00 hod., v párnom roku od 30.12. od 9.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roku do 18.00 hod.,

- počas jarných prázdnin v každom párnom roku od piatku predchádzajúceho prázdninového týždňa od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele po skončení jarných prázdnin do 18.00 hod. Výrokom IV. súd rozhodol, že matka bude počas sviatkov a prázdnin zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú V. nasledovne:

- počas veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od štvrtka predchádzajúceho Veľkonočnému piatku od 9.00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod.,

- počas letných prázdnin každý rok od 30.06. od 18.00 hod. do 16.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 18.00 hod. do 16.08. do 18.00 hod.,

- počas vianočných sviatkov v každom párnom roku od 23.12. od 9.00 hod. do 30.12. do 9.00 hod., v nepárnom roku od 30.12. od 9.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roku do 18.00 hod.,

- počas jarných prázdnin v každom nepárnom roku od piatku predchádzajúceho prázdninového týždňa od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele po skončení jarných prázdnin do 18.00 hod.

Výrokom V. súd rozhodol, že rodič, ktorému končí osobná starostlivosť odovzdá maloletú rodičovi, ktorému začína osobná starostlivosť v stanovený deň a čas pred bydliskom odovzdávajúceho rodiča v meste T.. Výrokom VI. súd rozhodol, že rodinné prídavky a daňový bonus bude poberať, resp. si uplatňovať matka. Výrokom VII. súd určil, že trvalým bydliskom maloletej V. je I. XXXX/XX, T.. Výrokom VIII. súd rozhodol, že výživné na maloletú V. neurčuje. Výrokom IX. súd rozhodol, že rodičia sú povinní uhrádzať bežné potreby maloletej súvisiace s jej zdravotným stavom, mimoškolskými aktivitami a školskými aktivitami voči tretím osobám, každý v polovici. Zároveň výrokom X. súd rozhodol, že rodičia sú povinní vzájomne informovať jeden druhého o záležitostiach týkajúcich sa zdravotného stavu, školskej dochádzky, resp. mimoškolských aktivít mal. V., a to najneskôr do 18.00 hod. posledného dňa, v ktorom tomu - ktorému rodičovi končí osobná starostlivosť o maloletú, a to buď ústnou alebo písomnou formou. Výrokom XI. súd zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 37P/228/2014-181 zo dňa 26.02.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/344/2015-294 zo dňa 27.09.2016, v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky, určenia výživného a uloženia povinnosti matke podávať otcovi informácie, a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/16/2018-171 zo dňa 28.08.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/5/2019-392 zo dňa 23.05.2019 v časti o úprave styku otca s maloletou. Výrokom XII. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na čl. 5, na ust. § 24 ods. 2, 4, § 26 Zákona o rodine, článok 4 a § 121 CMP a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh otca na zverenie maloletej V. do striedavej osobnej starostlivosti je dôvodný. Súd konštatoval, že od ostatného rozhodnutia ohľadne zverenia mal. V. došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, a to v súvislosti s následne vydanými rozhodnutiami, a to uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 25.09.2018, č.k. 3P/16/2018-202 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2018, č.k. 4CoP/59/2018-251, ktorým súd až do právoplatného skončenia vo veci samej upravil styk otca s maloletou, a to plne v súlade s rozsudkom tamjšieho súdu zo dňa 28.08.2018, č.k. 3P/16/2018-171, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.05.2019, č.k. 4CoP/5/2019-392. Styk otca s maloletou teda prebieha v súlade s týmito rozhodnutiami, čo znamená, že otec sa s maloletou stretáva počas bežného roka (s výnimkou sviatkov a prázdnin upravených osobitne) od štvrtka v párnom týždni od 16.00 hod. do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni do 16.00 hod. Otec má maloletú teda u seba nielen počas víkendov a iných voľných dní, ale aj počas dní, keď maloletá chodí do školy, navštevuje krúžky a pod. Otec teda zabezpečuje maloletej v podstate takú istú starostlivosť, akú jej zabezpečuje matka. U otca došlo k zmene podstatného charakteru aj v tom smere, že si našiel byt v meste T., ktorý je v bezprostrednej blízkosti bytu, v ktorom býva maloletá s matkou. U maloletej došlo k zmene pomerov tiež v tom, že prirodzeným plynutím času je staršia, nebráni sa širšiemu kontaktu s otcom. Súd konštatoval, že je nesporné, že obaja rodičia majú záujem o osobnú starostlivosť o mal. V. a otec vyjadril súhlas so zverením maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. Pritom bolo preukázané aj to, že otec sa o maloletú vie riadne postarať, obaja rodičia sú schopní a spôsobilí vychovávať maloletú, disponujú dobrými podmienkami, ako aj osobnostnými predpokladmi na zabezpečenie zdravého fyzického a psychického vývoja dieťaťa. Uvedené bolo konštatované znaleckým dokazovaním Mgr. Švrlovej. Maloletá V. bola počas prebiehajúce

konania podrobená viacerým psychologickým vyšetreniam, či už u PhDr. Martinkovej, Mgr. Faktorovej a naposledy u Mgr. Švrlovej. Maloletá má výborný a vrelý vzťah k obojmu rodičom, rodičmi je opätovaný. Súd ďalej uviedol, že musí byť dbané o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, aby sa prihliadalo na jeho citové väzby a vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia, ako aj schopnosti rodičov dohodnúť sa na starostlivosti a výchove dieťaťa. Zároveň má byť rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Ako uviedol už odvolací súd v rozsudku zo dňa 23.05.2019, záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov. Súd konštatoval, že znaleckým dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné dôvody nesúhlasu matky so striedavou osobnou starostlivosťou, ktoré by boli spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ako vyplýva zo znaleckého posudku Mgr. Švrlovej, nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou pramení z jej osobných životných skúseností ako aj z toho, že akoby si robila na maloletú nároky, pretože si nevie predstaviť, že by bez nej strávila určitý čas. Súd konštatoval, že toto nie je dôvod, ktorý by bol spôsobilý vylúčiť striedavú osobnú starostlivosť ako vhodnú formu starostlivosti o maloletú. Podľa tvrdenia matky sa maloletá opakovane vyjadruje, že striedavú osobnú starostlivosť nechce. Rovnako tak znalkyňa Mgr. Švrlová v znaleckom posudku konštatuje, že maloletá o tejto forme starostlivosti vie premýšľať, napriek tomu sa vyjadriala, že striedavú osobnú starostlivosť nechce a že preferuje súčasný stav - styk od štvrtka do pondelka. Súd zdôraznil, že otec tým, že si zabezpečil bývanie v bezprostrednej blízkosti bytu, v ktorom maloletá býva s matkou, vytvoril priam ideálne podmienky na to, aby sa mohla striedavá osobná starostlivosť o maloletú realizovať. Dokonca možno povedať, že v súčasnosti rodičia prakticky striedavú osobnú starostlivosť o dieťa aj vykonávajú. K takémuto konštatovaniu súd dospel na základe vykonaného dokazovania, keď bolo preukázané, že otec nie je len tzv. víkendovým rodičom, resp. rodičom, ktorý je v kontakte s maloletou len v rámci jej voľných chvíľ, ale zabezpečuje jej starostlivosť po všetkých stránkach, teda počas dní, kedy sa dieťa zúčastňuje vyučovania a následne aj počas voľných dní. Takto otec zabezpečuje aktuálne starostlivosť o maloletú celkovo počas štyroch dní, z toho dva dni je víkend a 2 dni sú pracovné. Matka dokonca uvádzala, že je ochotná sa s otcom dohodnúť na rozšírení styku, čo by znamenalo rozšíriť styk o ďalší pracovný deň (ďalšie pracovné dni) v týždni. Argumenty matky ohľadne zachovania stability prostredia maloletej ponechaním maloletej v jej výlučnej starostlivosti tak strácajú na význame. V tomto prípade sa rozdiely medzi striedavou osobnou starostlivosťou a zverením dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti s takto široko upraveným stykom s druhým rodičom stierajú (s výnimkou výživného, keď pri výlučnej starostlivosti výživné musí byť určené, no pri striedavej osobnej starostlivosti zákon umožňuje aj výživné neurčiť). Na základe uvedeného súd konštatoval, že potreby maloletej v zverení do striedavej osobnej starostlivosti budú lepšie zaistené a zároveň táto forma starostlivosti bude v jej najlepšom záujme. Pre maloletú sa tým, že bude zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov z praktického hľadiska nič nezmení. Naďalej bude chodiť do školy, ktorú v súčasnosti navštevuje, nebude vytrhnutá z prostredia, v ktorom dlhodobo vyrastá. Ostatné obavy maloletej (napr. balenie sa) sú iba technického charakteru, ktoré sú bez väčších problémov zvládnuteľné, zvlášť s poukazom na to, že byty rodičov sa nachádzajú vo vedľajších bytových domoch. Pre maloletú zmení iba to, že u otca bude tráviť počas bežného roka rovnaký počet dní ako u matky, teda 7 dní u otca, 7 dní u matky a takto sa to bude pravidelne strieda. Takto súd rozhodol vzhľadom k záverom znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že maloletá je už separačne nezávislá a dokáže byť s tým - ktorým rodičom týždeň. Aj samotná V. sa vyjadriala v tom smere, že by si želala rozšírenie kontaktu s otcom na základe dohody a slobodnej vôle, čo však vzhľadom ku komplikovaným vzťahom medzi rodičmi zrejme v súčasnosti nie je možné očakávať. Oproti návrhu otca súd upravil hodinu odovzdávania maloletého dieťaťa na 18.00 hod. s poukazom na to, že skorá ranná hodina pred vyučovaním alebo počas vyučovania nie je pre dieťa vhodná. Zároveň súd uviedol, že pokiaľ sa týka argumentov matky, že treba rešpektovať názor maloletej, maloletá je síce v takom veku, kedy dokáže svoj názor vyjadriť a v zmysle § 38 ods. 1 CMP má súd na jeho názor prihliadnuť; súd pri rozhodovaní o zmene osobnej starostlivosti však nemôže vychádzať iba z vyjadrení maloletého dieťaťa, ale musí dôsledne zisťovať aj ostatné podstatné okolnosti potrebné pre rozhodnutie. V danom prípade takou okolnosťou bolo to, že z vykonaného dokazovania je zrejme, že maloletá má k otcovi výborný vzťah, otec má výborný vzťah k nej. O kvalite tohto vzťahu svedčí aj to, že otec, hoci býva a pracuje v F., zabezpečil si byt v T. za účelom posilnenia vzťahu k maloletej a teda je namieste, aby sa vzťahy medzi otcom a dcérou ešte viac rozvíjali. Pokiaľ sa maloletá k možnosti striedavej osobnej starostlivosti nevyjadriala v jej prospech, de facto aj v súčasnosti v striedavej osobnej starostlivosti je, teda pokiaľ sa otec s ňou doteraz stretával počas štyroch dní, na základe rozhodnutia súdu dôjde k predĺženiu tejto doby o tri dni. Pokiaľ ide o osobnú starostlivosť o maloletú počas sviatkov a prázdnin upravenú vo výrokoch III. a IV. súd uviedol,

že ide totožnú úpravu s úpravou styku v zmysle rozsudku tamojšieho súdu s obmenou počas letných prázdnin. Starostlivosť rodičov počas letných prázdnin upravil tak, aby každý z rodičov mal maloletú v osobnej starostlivosti presne polovicu času. K odovzdávaniu maloletej bude dochádzať pred bydliskom rodiča, ktorému osobná starostlivosť končí, a ktoré bydlisko sa nachádza v meste T.. Za súhlasu otca súd rozhodol, že daňový bonus a prídavky na dieťa bude poberať, resp. si uplatňovať matka. V súlade s ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine súd počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné neurčil. Vychádzal z toho, že striedavá osobná starostlivosť bude rodičmi vykonávaná v rovnakých intervaloch a zároveň nezistil významnú disproporciu majetkových pomerov rodičov, predovšetkým príjmových, ktorá by odôvodňovala napriek rovnakému intervalu striedavej osobnej starostlivosti určenie výživného zo strany jedného rodiča. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že je v možnostiach oboch rodičov hradiť bežné výdavky maloletej V., preto súd súčasne výrokom IX. určil, že obaja rodičia sú povinní uhrádzať bežné potreby maloletej súvisiace z jej zdravotným stavom, mimoškolskými aktivitami a školskými aktivitami, každý v polovici. Ďalej súd uviedol, že hoci sa komunikácia medzi rodičmi zlepšila, naďalej je potrebné, aby rodičia v tomto smere na sebe pracovali. Keďže by mohlo dochádzať k situáciám, že by ten-ktorý rodič informácie o maloletej druhému rodičovi neposkytol, súd považoval za potrebné upraviť aj vzájomnú informačnú povinnosť rodičov tak, ako to stanovil vo výroku X. Pokiaľ matka navrhla vypočúť v konaní maloletú s tým, aby jej bol vysvetlený inštitút striedavej osobnej starostlivosti, aby jej bol daný priestor na vyjadrenie, resp. aby súd vypočul znalkyňu Mgr. Švrlovú za účelom ozrejmenia, či dieťa vie, čo je striedavá osobná starostlivosť, či jej to bolo dostatočne vysvetlené a či to, keď prezentovala, že nechce striedavú osobnú starostlivosť bolo pod vplyvom matky alebo to bola jej skutočná vôľa, súd rozhodol, že takéto dokazovanie nevykoná. Poukázal na to, že zo znaleckého posudku Mgr. Švrlovej vyplýva, že dieťa vie čo je striedavá osobná starostlivosť (str. 23, bod 20 znaleckého posudku, resp. str. 15, časť subjektívne: 4 ods.) a rovnako aj kolízny opatrovník jej túto formu starostlivosti vysvetľoval (bod 13 odôvodnenia rozsudku). Súd zdôraznil, že rodičia v podstate striedavú osobnú starostlivosť vo vzťahu k maloletej už realizujú. U maloletej sa nič nezmení s výnimkou intervalu striedania, keď sa kontakt otca s maloletou počas bežných dní predĺži zo 4 na 7 dní. Maloletej chýbali informácie ohľadne školy, pričom v tejto otázke sa u maloletej nič nezmení. Keďže matka neuvádzala, že sa názor maloletej od času, kedy bola vyšetrená znalkyňou Mgr. Švrlovou podstatne zmenil, ďalší výsluch maloletej by nepriniesol nič nové, preto súd návrh matky na jej vypočutie zamietol. Pokiaľ ide o návrh na vypočutie znalkyne Mgr. Švrlovej, súd odkázal na odpoveď na str. 23, bod 20 znaleckého posudku. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie matka maloletého dieťaťa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že návrh otca na zverenie maloletej V. do striedavej osobnej starostlivosti zamietne, zároveň rozhodne o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny a založený jednak na nesprávnom a neúplnom zistení skutočného stavu veci, kedy súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jednak na nesprávnom právnom posúdení veci, čím sú dané dôvody odvolania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 365ods. 1 písm. e), f) a h) CSP, ako aj podľa § 62 ods. 1 CMP. Namietala, že súd odmietol vykonať navrhované dokazovanie výsluchom maloletej, ako aj výsluchom znalkyne Mgr. Švrlovej na zistenie rozhodujúcej skutočnosti, ktorou je záujem maloletého dieťaťa na spôsobe úpravy rodičovskej starostlivosti o dieťa. Poukazovala na to, že maloletá nielen v rámci znaleckého dokazovania, ale aj predtým v konaní opakovane prezentovala svoj nesúhlas so striedavou osobnou starostlivosťou. Preto navrhovala primeraným spôsobom vykonať výsluch mal. V., kde by jej bola vysvetlená podstata striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zároveň by bol zistený jej názor. Odmietnutie takéhoto dokazovania súdom prvej inštancie je podľa nej popretím práva dieťaťa vyjadriť svoj názor v konaní, v ktorom sa rozhoduje o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa dieťaťa, u ktorého bolo zároveň objektívne preukázané, že je dostatočne vyspelé na to, aby vedelo adekvátne zhodnotiť a vyjadriť svoj názor k danej otázke. Tento postup súdu bol teda nesprávny a mal za následok neúplné zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie veci. Zároveň navrhla pre prípad nevypočutia mal. V. vykonať aspoň výsluch znalkyne Mgr. Švrlovej, a to na bližšie objasnenie postojov maloletej k striedavej osobnej starostlivosti a najmä toho, prečo maloletá takúto formu starostlivosti dlhodobo odmieta a prečo chce, aby bola zachovaná aktuálne prebiehajúca forma rodičovskej starostlivosti. Práve znalkyňa by mohla bližšie objasniť príčinu takéhoto postoja maloletej V., čo by nepochybne významnou mierou mohlo prispieť k posúdeniu toho, aká forma rodičovskej starostlivosti o maloletú je v jej najlepšom záujme. Súd vykonanie navrhovaného dokazovania odmietol. Odôvodnenie uvedeného postupu súdu považuje

za nedostatočné, založené v podstate na konštatovaní, že všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci vyplynuli už z doposiaľ vykonaného dokazovania a že aj znalecký posudok dal odpovede na všetky dôležité otázky, týkajúce sa tejto veci. Súd žiadnym iným spôsobom odmietnutie týchto dôkazných návrhov matky neodôvodnil a nevysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné umožniť dieťaťu, aby sa k tejto otázke mohlo vyjadriť. Uviedla, že nevykonanie tohto dokazovania je podľa nej nesprávnym postupom súdu prvej inštancie, ktorý viedol k nesprávnym a prinajmenej predčasným záverom o tom, že zverenie maloletej V. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je v záujme dieťaťa. Podľa nej je za situácie, že predchádzajúci rozsudok bol zrušený odvolacím súdom potrebné, aby odvolací súd doplnil dokazovanie vypočutím maloletej V. a taktiež vypočutím znalkyne Mgr. Švrlovej, keďže podľa jej názoru bez takéhoto doplnenia dokazovania nie je možné vo veci riadne rozhodnúť. Ďalej uviedla, že samostatne vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o neurčení výživného na maloletú, ani v tejto časti nepovažuje rozsudok za správny a založený na úplnom zistení podstatných skutočností a ich správnom vyhodnotení. Poukázala na podstatne lepšie majetkové pomery otca v porovnaní s jej majetkovými pomermi a uviedla, že pokiaľ zabezpečuje doposiaľ všetky potreby maloletej, tak je to z jej príjmu z práce, z hradeného výživného otcom a tiež s príspevkov jej rodiny. V zmysle ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine má podľa nej aj maloletá V. právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov, a teda pokiaľ je životná úroveň otca oproti životnej úrovni matky vyššia, tak aj v prípade zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s určením rovnakého intervalu striedania, má právo maloletá V. na to, aby počas jej pobytu u matky otec plnil vyživovaciu povinnosť na maloletú v takej výške, aby boli potreby maloletej zabezpečené v rovnakom rozsahu ako počas jej pobytu u otca.

4. K podanému odvolaniu matky sa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP potvrdiť a zároveň rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pokiaľ ide o odmietnutie vykonania výsluchu mal. V. poukázal na konkrétne vyjadrenia odborníkov v psychologických posudkoch, a to v správe PhDr. Martinkovej, Mgr. Faktorovej, ako aj v znaleckom posudku Mgr. Švrlovej. Samotný návrh na vypočutie maloletej V. bol založený na predpoklade, že by súd nepovažoval vyjadrenia maloletej obsiahnuté v psychologických posudkoch za aktuálne. Pritom obsah vyjadrení maloletej V. zachytený v psychologických posudkoch nebol v rámci pojednávania ním (otcom) ani súdom spochybnený, prípadne považovaný za neaktuálny. Maloletá V. sa v rámci ani jedného vyšetrenia jednoznačne nevyjadrila k otázke striedavej osobnej starostlivosti a túto jednoznačne neodmietla. Všetky doložené psychologické posudky, ako aj vykonaný znalecký posudok sa zhodujú v tom, že maloletá pri rozhovore na tému striedavej osobnej starostlivosti sa necíti dobre a tiež, že vníma nesúhlas matky s takouto formou starostlivosti. V žiadnom z posudkov sa V. nebránila rozšíreniu kontaktu s ním a tiež všetky posudky zhodne uviedli, že maloletá má rovnocenný a blízky vzťah s oboma rodičmi, oboch rodičov ľúbi, žiadneho z nich nepreferuje a s oboma vie zmysluplne tráviť čas. Vyjadrenia maloletej vždy v spojení so slovami „asi“, „možno“, „neviem“ nemožno podľa jeho názoru považovať za jednoznačné odmietnutie striedavej osobnej starostlivosti tak, ako to matka prezentuje. Ďalej uviedol, že postoj a vyjadrenia maloletej v rámci psychologických vyšetrení sú v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP iba jedným z dôkazov a je potrebné na tento dôkaz hľadieť vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, ktoré vyšli počas konania najavo. Poukázal na to, že práve obmedzenie sa iba na pozitívnu absenciu maloletej na zmenu osobnej starostlivosti bez posúdenia dôvodu, pre ktorý sa maloletá k nej odmietla vyjadriť, neposúdením dôvodu odmietania striedavej osobnej starostlivosti a neposúdením dôvodov zlej komunikácie medzi rodičmi, bolo jedným z dôvodov na zrušenie predchádzajúceho rozsudku odvolacím súdom v časti zamietnutia jeho návrhu na zmenu osobnej starostlivosti. Následne súd prvej inštancie doplnil dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania, ktorý vykonala Mgr. Švrlová. Právne závery tohto znaleckého posudku iba podporujú a potvrdzujú, že je v záujme mal. V., aby bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V rámci tohto znaleckého posudku bola vyšetrená nielen mal. V., ale obaja rodičia a tiež boli skúmané dôvody, ktoré maloletú, prípadne toho - ktorého rodiča vedú k jeho postoju k striedavej osobnej starostlivosti. Ako už uviedol, obavy maloletej ohľadom nariadenia striedavej osobnej starostlivosti sú založené hlavne na vnímaní nesúhlasu matky s touto formou starostlivosti a tiež z nepochopenia spôsobu fungovania striedavej osobnej starostlivosti, kde maloletá nemá ujasnenú predstavu, kde by počas času stráveného s otcom bývala, má teda obavy v súvislosti s nezodpovedanou otázkou školy a prípadným presúvaním sa. Ďalej poukázal na to, že pokiaľ ide o názory dieťaťa, tieto je podľa okolností konkrétneho prípadu oprávnená vypočuť osoba kolízneho opatrovníka, znalec, psychológ ustanovený súdom, k čomu všetkému v danom prípade u mal. aj opakovane došlo. Pokiaľ ide o námietku matky, týkajúcu sa odmietnutia výsluchu znalkyne Mgr. Švrlovej, uviedol, že samotná matka v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 14.11.2019 k znaleckému posudku

uviedla, že k záverom znaleckého posudku nemá žiadne výhrady ani pripomienky. Pokiaľ chcela matka napriek tomu vypočúť znalca, mohla takýto návrh podať pred pojednávaním v rámci jej vyjadrenia sa k doručenému znaleckému posudku; samotný návrh na vypočutie znalca podal až právny zástupca matky na konci pojednávania pred záverečným zhrnutím, po opakovaných snahách o odročenie pojednávania, a preto takýto návrh matky považuje za obštrukčný. Za nedôvodnú považuje aj námietku matky ohľadne neurčenia výživného na maloletú. Zdôraznil, že majetkové pomery rodičov nie sú výrazne rozdielne, matka deklarovala priemerný mesačný zárobok cca 800 eur, on priemerný mesačný zárobok cca 900 eur netto. Navyše, v plnej výške znáša náklady na stretávanie sa s maloletou a jeho rodinou vo výške asi 150 eur mesačne, ktoré minie v súvislosti s pravidelným cestovaním medzi F. a T.. Tieto náklady mu vznikli odsťahovaním matky s maloletou z pôvodného spoločného bydliska v F. do T. bez jeho súhlasu v čase trvania manželstva, keď o zverení maloletej do starostlivosti toho - ktorého rodiča a úprave styku nebolo rozhodnuté. Zdôraznil, že nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou nie je založený na dôvodoch, ktoré by intenzívne, ba dokonca akýmkoľvek negatívnym spôsobom zasahovali do najlepšieho záujmu maloletej, ale je len prejavom nárokovania si na maloletú zo strany matky a neochoty matky rovnocenne sa podeliť o čas strávený s maloletou s otcom. Poukázal na to, že po vyhlásení rozsudku, dňa 27.01.2020 dokonca vznikla na sedení v rámci výchovného opatrenia „rodičovská dohoda“ o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na dobu dvoch mesiacov, tejto dohode predchádzal pohovor maloletej s psychologičkou Mgr. Vývlekovou ktorá toho času realizuje výchovné opatrenie uložené rodičom. Maloletej bola vysvetlená podstata striedavej starostlivosti, bolo jej vysvetlené, že nebude musieť zmeniť školu a kamarátov a jediná zmena voči aktuálnej úprave bude spočívať v tom, že s otcom stráví dlhší čas ako tomu bolo doposiaľ. Maloletá bola tiež informovaná o tom, že s takouto zmenou súhlasia obaja rodičia a na základe týchto informácií takúto formu striedavej starostlivosti prijala a s jej realizáciou súhlasila. Ako už bolo uvedené, obavy maloletej z fungovania striedavej osobnej starostlivosti spočívali iba v nejasnosti ohľadne možného bývania s otcom mimo T., pričom túto obavu maloletá nemohla nadobudnúť z jeho vyjadrení a konaní a je neopodstatnená.

5. K vyjadreniu otca podala písomné vyjadrenie matka maloletého dieťaťa, domáhajúc sa rozhodnutia v zmysle jej odvolania. Uviedla, že nemá potrebu sa nanovo a neustále vyjadrovať k vyjadreniu otca v otázkach, ktoré uvádza on, keďže tak urobila už v rozsiahlom odvolaní. Bola toho názoru, že otec neustále prekrúca výroky, hrá sa so slovíčkami a vytrháva z kontextu určité informácie, aby manipuloval s názorom druhých a vytváral pokrivený obraz. Podľa jej názoru otec prekrúca a klame pokiaľ tvrdí, že maloletá sa nikdy nevyjadrila pred kolíznou opatrovníčkou alebo psychologičkami, že nechce striedavú starostlivosť. Jej vyjadrenia sú v spise doložené prostredníctvom psychologických šetrení a pohovorov. Pokiaľ ide o vyjadrenie otca, že majetkové pomery rodičov nie sú výrazne rozdielne, že ich mesačný príjem je zhruba rovnaký, toto tvrdenie nie je pravdivé. Podľa nej má súd možnosti, či už analýzami, prípadne stanoviskom z IT oblasti overiť si skutočný príjem otca. Uviedla, že by ubrala z emotívneho interpretovania a podsúvania otcovej pravdy, že po informovaní maloletej o súhlase matky s vyskúšaním striedavej osobnej starostlivosti maloletá s touto formou starostlivosti bez problémov a výhrad súhlasila. Pravdou je, že Mgr. Vývleková ponúkla maloletej možnosť si vyskúšať striedavú osobnú starostlivosť, jej fungovanie, a to na dva alebo tri mesiace, maloletá si vybrala možnosť dvoch mesiacov a nie, že by so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasila. Mala otázky, či si bude môcť prísť, keď bude u otca, zahrať na klavíri, či bude môcť si k nej len tak odbehnúť a pod. Pokiaľ sa jej ona pýtala, prečo sa na niektoré otázky neopýta aj otca, povedala, že také témy s ním začínať nebude. Po týždni polosmutne vravela, že otec jej doviezol aj klavír, tak môže cvičiť u neho, nevedela povedať, či za ňou príde v čase, keď je u otca, že skúsi hneď po škole, ak bude doma, neprišla však ani raz. Podľa jej pocitov maloletá s týmto stavom nie je spokojná. Maloletá jej opakovane uviedla, že by rada fungovala ako predtým, teda byť s otcom každý druhý týždeň od štvrtka do pondelka. Ďalej uviedla, že komunikácia s otcom maloletej je naďalej problematická. Nechcel jej napr. umožniť v utorok 10.03.2020 ísť s maloletou na deň otvorených dverí na gymnázium v T.. Ďalším pomerne závažným problémom bolo, že otec vzal maloletú 22.02.2020 na lyžovačku do severného M., hoci sa vrátili na druhý deň, otec s maloletou neostal v karanténe, ale chodil po nákupných centrách, reštauráciách, k jeho rodičom. Preto si ju radšej prebrala ona a bola s ňou doma. Dodala, že ich nezhody sa prejavujú takmer vo všetkom, nedokážu sa dohodnúť ani na letnom tábore. Otec si ku všetkému kladie podmienky, čo od neho nie je korektné.

6. K vyjadreniu matky podal otec písomné vyjadrenie, v ktorom sa podrobne vyjadril k jednotlivým tvrdeniam matky. Podľa jeho názoru v jej vyjadrení je uvedených viacero nepravdivých informácií, doložená komunikácia medzi nimi je neúplná a dokonca aj matkou upravovaná. Problémy, na ktoré

poukázala matka vo vyjadrení sú komunikačnými problémami rodičov, ktoré je aj naďalej bude potrebné riešiť bez ohľadu na prebiehajúci spôsob starostlivosti o maloletú. Predstava matky, že nenariadením striedavej osobnej starostlivosti nebude musieť s ním o všetkých veciach komunikovať a dohodnúť sa na nich spoločne, je pre budúce fungovanie rodičov a ďalšiu výchovu maloletej nebezpečná. Poukázal na to, že v čase, keď sa stretnutia maloletej s ním realizovali každý páry týždeň od piatku do nedele na základe vtedy právoplatného rozsudku, matka na jeho snahy o rozšírenie takto upraveného styku argumentovala rovnakým spôsobom - že maloletej stretávanie sa s ním každý páry týždeň od piatku do nedele vyhovuje, a teda nie je v záujme maloletej túto úpravu meniť. V súčasnosti, kedy sa vydaním neodkladného opatrenia a neskôr právoplatným rozsudkom súdu autoritatívne, bez dohody rodičov rozšírila úprava stretávania sa maloletej s ním na súčasne realizovanú úpravu, ktorá trvá už viac ako rok, matka pripúšťa, že maloletej takto rozšírená úprava styku vyhovuje, hoci pred jej zavedením tvrdila opak. Je presvedčený, že rovnakým spôsobom bude maloletej vyhovovať aj rozšírenie súčasnej úpravy na rovnocenné striedanie medzi rodičmi a zatiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by tomu tak nemalo byť. Nie je pravdou, že maloletej nechcel umožniť účasť na dni otvorených dverí na gymnáziu v T., čo je zrejme z doloženej e-mailovej komunikácie, ktorú matka úmyselne vynechala. Nepovažuje za nezodpovedné, že s maloletou išiel na jarnú lyžovačku do M.; išlo o plánovaný pobyt, pričom keď dorazili v sobotu na ubytovanie, tak bol počet nakazených v celom M. 11 a výskyt bol mimo regiónu, v ktorom sa nachádzali. Na nasledujúci deň po absolvovaní lyžovačky si prečítal správy a hoci rizikové oblasti boli stále mimo ich regiónu, napriek tomu, že mal zaplatený pobyt a lyžiarske lístky na celý nasledujúci týždeň, hneď na druhý deň ráno (v pondelok) s maloletou opustil M. a vrátili sa na Slovensko. Po návrate na Slovensko v maximálnej možnej miere dodržiaval vtedy platné odporúčania, o čom informoval aj matku. Pokiaľ ide o letný tábor, hoci ho matka maloletej naplánovala na čas, kedy má byť u neho, bez ochoty nahradiť aspoň časť dní, ktoré on takto stratí, umožnil mal. V. sa tábora zúčastniť a tiež súhlasil s uhradením polovice nákladov na tábor. Nevraživosť a hnev sa nesie celým vyjadrením matky a je prítomný aj vo väčšine komunikácie s ním, tiež v poznámkach dopísaných do komunikácie matkou. Podľa jeho názoru je to práve matka, ktorá neprispieva k spoločným dohodám a pokojnej komunikácii. Je presvedčený, že prispením výchovného opatrenia realizovaného Mgr. Vývlekovou je možné začínajúcu sa komunikáciu rodičov postupne zlepšovať. Pokiaľ by však odvolací súd dospel k záveru, že matkou dodatočne upravená komunikácia rodičov by mohla byť prekážkou pri striedavej starostlivosti rodičov, v tomto prípade navrhol, s poukazom na nález Ústavného súdu ČR z 23.02.2010, sp. zn. III.ÚS 1206/09 zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, keďže je zrejme, že je to práve matka, ktorá nie je stále schopná uznať dôležitosť otca v živote maloletej, nie je presvedčená o tom, že by bol ako otec dobrým rodičom a tiež je to matka, ktorá neprispieva k spoločným dohodám a pokojnej komunikácii.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky maloletého dieťaťa písomne nevyjadril.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

9. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

10. Podľa § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 24 ods. 2, 4 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

12. Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom sa musí dôjsť k logickému záveru, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie, týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o všetkých veciach súvisiacich so školskou dochádzkou, s mimoškolskými aktivitami, záujmami dieťaťa. Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Dôležitá je aj samotná vzdialenosť bydlísk rodičov. Uvedené však neznamená, že pokiaľ komunikácia medzi rodičmi nie je ideálna, neprichádza vôbec do úvahy striedavá osobná starostlivosť. V každom prípade je potrebné brať do úvahy záujem dieťaťa, ktorý ako už bolo uvedené, musí byť v konaní dostatočne zistený vykonaným dokazovaním a striedavá osobná starostlivosť nemôže byť s jeho záujmom v rozpore. Žiaden z rodičov by sa nemal uspokojovať s konštatovaním, že rodičia nevedia spolu komunikovať o otázkach výchovy a starostlivosti o dieťa, naopak u rodičov je potrebná aktívna snaha o zlepšenie komunikácie s vedomím, že hoci rodičia spolu už nežijú, dieťa potrebuje obidvoch rodičov a nemalo by trpieť tým, že rodičia majú medzi sebou zlý vzťah.

13. Preskúmaním veci z hľadiska odvolacích námietok matky dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie, ktoré dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku a vec správne právne posúdil. Matka v podanom odvolaní neuvádza žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia a zamietnutie návrhu otca, tak ako sa podaným odvolaním domáha. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

14. V podanom odvolaní matka dieťaťa uplatňuje odvolací dôvod, ktorým namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže nevykonal navrhnuté dôkazy na potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (výsluch maloletej, prípadne výsluch znalkyne Mgr. Švrlovej). Navrhovala, aby prípadne takéto dokazovanie uskutočnil odvolací súd.

15. Aj pre mimosporové konanie platí, že o tom, ktoré z navrhnutých dôkazných prostriedkov sa vykoná, rozhoduje výlučne súd. Súd teda nemá povinnosť vykonať všetky navrhnuté dôkazné prostriedky, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola splnená podmienka riadneho zistenia skutočného stavu veci, čo súvisí s vyšetrovacím princípom a nevystala potreba doplnenia dokazovania, ktoré matka navrhovala vykonať pred súdom prvej inštancie, príp. doplniť odvolacím súdom.

16. V danom prípade súd prvej inštancie po zrušení veci a vrátení na ďalšie konanie doplnil dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania a vyhovel návrhu otca maloletej V. na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, s ktorým rozhodnutím sa odvolací súd stotožňuje. Bolo zistené, že obaja rodičia sú spôsobilí maloletú vychovávať a obaja majú záujem o osobnú starostlivosť s tým, že otec mal predovšetkým záujem o striedavú osobnú starostlivosť o maloletú.

17. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým zo záverov znaleckého dokazovania, vykonaného znalkyňou Mgr. Švrlovou, bolo nepochybne preukázané, že potreby maloletej V. zverením do striedavej osobnej starostlivosti budú zabezpečené lepšie a takéto osobná starostlivosť bude aj v najlepšom záujme maloletej. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, dôvody nesúhlasu matky so striedavou osobnou starostlivosťou rodičov prameniajú predovšetkým z jej osobných životných skúseností, ale aj z obavy, že si nevie predstaviť, že nebude s maloletou dlhší čas, „nárokuje“ si na ňu, robí si na ňu „väčšie právo“, nevie si predstaviť, že príde o polovicu času s V.. Rozchod rodičov vyústil do ich nevhodnej konštruktívnej komunikácie, obaja rodičia v sebe prechovávajú hnev. Napätie a „hádky“ medzi rodičmi maloletá vníma negatívne, emočne zaťažujúco a nechce, aby k nim medzi rodičmi kvôli nej dochádzalo. Ako je zrejmé z vyjadrenia znalkyne, maloletá je dostatočne vyspelá a vie vyjadriť svoj názor ohľadne zverenia, pričom od striedavej osobnej starostlivosti ju odrádzala neujasnená otázka bývania u otca, návštevy školy. Maloletá by si želala rozšírenie kontaktu s otcom, ale na základe dohody a slobodnej vôle. Striedavá starostlivosť oboch rodičov a jej realizácia bola maloletej vysvetlená aj kolíznym opatrovníkom a sama uviedla, že „sa nebráni rozšíreniu styku s otcom, že chce byť s rodičmi

cez letné prázdniny striedavo po týždni a striedavo aj počas Vianoc. Nebránila by sa tomu, aby bola s otcom aj v týždni, ale chcela by ,aby sa rodičia na tom dohodli, aby jej nebolo smutno, aby mohla ísť k mame“.

18. Už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola realizovaná starostlivosť rodičov o maloletú tak, že otec sa stretával s maloletou (okrem sviatkov a prázdnin upravených osobitne) počas bežného roka od štvrtka v párnom týždni od 16.00 hod. do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni do 16.00 hod. Otec si zakúpil byt v meste T., dokonca vo vedľajšom vchode bydliska matky a maloletej. Po vyhlásení napadnutého rozsudku, v rámci realizácie výchovného opatrenia, uloženého rodičom predchádzajúcim rozhodnutím súdu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a spolupráce rodičov ohľadne výchovy a starostlivosti o maloletú, došlo v januári 2020, po predchádzajúcom pohovore psychologičky Mgr. Vývlekovvej s maloletou V. k uzavretiu „rodičovskej dohody“ o zverení maloletej V. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov na dobu dvoch mesiacov, pričom bol maloletej vysvetlený spôsob fungovania striedavej osobnej starostlivosti a zároveň bolo zdôraznené, že u nej bude zmenené len to, že bude u otca týždeň; zachová sa škola, okruh spolužiakov a kamarátov.

19. Odvolací súd na základe uvedených skutočností, za situácie, že v konaní neboli zistené žiadne relevantné dôvody nesúhlasu matky so striedavou osobnou starostlivosťou rodičov o maloletú, ktoré by negatívne zasahovali do prvoradého záujmu maloletého dieťaťa, rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch považoval za správny a tento podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Nevykonaním výsluchu maloletej a znalkyne, na zistenie názoru maloletej, nedošlo k porušeniu práv maloletej, keďže svoj názor maloletá vyjadrila v priebehu konania pred viacerými psychológmi, kolíznym opatrovníkom, ako aj samotnou znalkyňou. Iba skutočnosť, že maloletá jednoznačne neuviedla, že súhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou rodičov, v kontexte ostatných dôkazov a za splnenia zákonných predpokladov, nemôže byť prekážkou tohto druhu starostlivosti o maloletú, zvlášť, keď reálne je takáto starostlivosť aj vykonávaná. Odvolaciemu súdu sa javí, že maloletá takéto jednoznačné vyjadrenie neurobila z obavy, kvôli svojej matke, aby jej neublížila.

20. Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvej inštancie o neurčení výživného, odvolací súd aj v tejto časti považoval rozhodnutie za vecne správne. V konaní nebolo zistené, žeby otec dosahoval iný príjem, ako bol konštatovaný súdom prvej inštancie, žiadnymi dôkazmi matky neboli preukázané tvrdenia matky, že príjem otca je podstatne vyšší. Rodičia majú približne rovnaký príjem, z ktorého dokážu hradiť bežné výdavky maloletej, pričom pri rovnakom časovom intervale striedavej starostlivosti nebolo dôvodný návrh matky na určenie výživného na maloletú zo strany otca.

21. Zároveň odvolací v potvrdzujúcom výroku svojho rozhodnutia pre jednoznačnosť realizácie striedavej osobnej starostlivosti uviedol, že táto v čase výkonu otcom maloletého dieťaťa bude prebiehať na adrese jeho prechodného bydliska v T.. Toto spresnenie sa týka predovšetkým realizácie dochádzky maloletej do školy, aby táto bola uskutočňovaná z (prechodného) bydliska otca v T., čo však neznamena, že otec nemôže počas víkendov alebo školského voľna, keď má maloletú vo svojej starostlivosti, zotrvať s ňou na adrese jeho trvalého bydliska v F., príp. na inom mieste.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.